Въ мракътъ

9 Загробенъ, хладенъ мракъ
Отвредъ ме окръжава,
И малий челнъ плава
Кой знае къмъ кой брегъ,
По вълните на безбрежни вълни;
Ту вдига ме високо
Въвъ черни висини,
Ту въ грозни дълбини
Низвъргва ме жестоко;
И съ нази си играй,
Като съ прашинка лека,
Отъ ~~вѣтъра~~ вихъръ отвлѣчена далеко;—
Защо пътя незнай
И въ кой ~~невѣдомъ~~ незнаенъ край!

—

Любовьта е изворъ чистъ,
Изворъ на живота,
~~Отъ който блика~~ В чийто изблик свети [illegible]
Струя благородна.

Бди надъ този изворъ чистъ
Ти съ благоговѣние,
~~И изъ него изчерпи~~ И съ струята му напой
~~Вѣчно щастие [illegible]~~. Своя сад душевен

~~Та~~ Не (надъ него) да се спрѣ
Съ тъжно съжеление,
Жаль талантъ божий даръ
Въ земята изоставенъ.

—

инв. № 13
176-177